

PABLO PICASSO

Picasso

Pablo Diego José Francisco de Paula Juan Nepomuceno María de los Remedios Cipriano de la Santísima Trinidad Clito Ruiz y Picasso, poznatiji samo kao **Pablo Picasso** (Malaga, 25. listopada 1881. - Mougins, 8. travnja 1973.), bio je španjolski slikar, suosnivač kubizma i jedan od najpoznatijih umjetnika 20. stoljeća.

Kada se rodio nije mogao disati, pa je njegova majka pomislila da je mrtav i ostavila ga je na stolu. Spasio ga je njegov ujak Salvador koji je bio liječnik. "Doktori su u to vrijeme pušili cigare, a ni moj ujak nije bio iznimka. Kada me video kako ležim tamo, otpunhuo mi je dim u lice i ja sam odmah došao do sebe" - rekao je jednom prilikom Picasso.

Njegova je darovitost bila izuzetna od najranijeg djetinjstva. Njegov otac, također umjetnik, obrazovao ga je od 7. Godine. Nakon što je, igrom slučaja, dovršio očevu sliku golubova, otac mu je predao sve svoje kistove, boje i palete i nikada više nije slikao iz razloga što je slika bila zadržljiva i lijepa.

Sa 16 godina upisao se na Likovnu Akademiju San Fernando u mjestu La Coruna u Španjolskoj, gdje je nekada predavao njegov otac. Umjetnički, bio je godinama ispred kolega u razredu koji su bili 5-6 godina stariji od njega. No, Picasso nije mogao podnijeti disciplinu i zbog toga je često bio kažnjavan. U Barceloni, gdje je pohađao školu, kao i u Madridu gdje je bio svakodnevni posjetitelj muzeja Prado, ispitivao je sve u vezi sa slikarstvom, a sanjao je i o Parizu, kamo napokon stiže u listopadu 1900. godine.

U Parizu je 1905. upoznao i francuskoga slikara Henrika Matissea, i to u kući spisateljice Gertrude Stein. Kao mladi umjetnik u Parizu, morao je zapaliti nekoliko svojih platna kako bi se ugrijao, a 1907. god. pada u depresiju i psihički oboljeva. No, nadahnut francuskim postimpresionističkim umjetnikom Paulom Cézanneom Picasso zajedno s francuskim slikarom Georgesom Braquom slika krajolike u stilu koji su kasnije kritičari nazvali „kockastim”, što je dovelo do naziva stila - „kubizam”. Neki od njihovih radova iz tog razdoblja toliko slični da ih je teško razlikovati. Ova suradnja između Picassa i Braquea potrajala je sve do 1911. god. Te iste godine ga je čak ispitivala policija o tome je li ukrao Mona Lisu. Naime, kada je slavna Leonardova slika nestala iz Louvrea, osumnjičio ga je pjesnik i „priatelj” Guillaume Apollinaire.

Godine 1904. i 1905. mijenja svoje boje iz plavih u ružičaste i crvene, što se kasnije naziva njegovim Ružičastim razdobljem. Nadahnuće je tada nalazio u cirkusu koji je posjećivao

nekoliko puta u tjednu. Kritičari vjeruju da je ovo razdoblje vrijeme ostvarenja vlastitih težnji i sreće u osobnom životu, te su stoga slike izvođene u svjetlijim bojama.

Gotovo da nema likovnog područja u kojem Picasso nije izrazio svoj umjetnički kreativni genij. Bavio se slikarstvom na platnu i na zidu, skulpturom, grafikom i keramikom, izrađivao kolaže i plakate i u svemu tome bio velik.

Njegov golemi opus obuhvaća više stvaralačkih faza: modru, ružičastu, kubističku, zatim klasičnu, nadrealističku i ekspresionističku. Modro razdoblje je tako nazvano jer su različiti oblici plavoga nekoliko godina dominirali njegovim radovima. Na njegovim slikama iz tog razdoblja humanistički je oslikana ljudska mizerija u likovima slijepaca, prosjaka, alkoholičara i prostitutki. Neki kritičari vjeruju kako slike iz modrog razdoblja izražavaju njegov strah od smrti, siromaštva i bolesti.

Žena koja plače (1937.)

portret Dore Maar

Iz 1937. godine.

Guernica (1937.)

Gospodice iz Avignona iz 1907. god

U povijesti slikarstva malo je "državnih udara" koji se smionošću i odjekom mogu mjeriti s onim što ga je Pablo Picasso ostvario 1907. godine, kada je svojim zapanjenim prijateljima pokazao Gospodice iz Avignona, sliku na kojoj je svijet predočio kao u razbijenu zrcalu. Nakon analitičkog kubizma Picasso prelazi na drugu fazu kubizma – sintetičkikubizam. Ova druga faza kubizma dekorativnija je, a boje igraju veću ulogu, dok oblici ostaju isfragmentirani i ravni.

